

- oddalenie skargi wniesionej w pierwszej instancji;
- obciążenie drugiej strony postępowania odwoławczego kosztami postępowania w pierwszej instancji;
- obciążenie drugiej strony postępowania odwoławczego kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Pierwszy zarzut dotyczy naruszenia prawa w zakresie kryteriów oceny zgodności z prawem wyborów dokonanych przez prawodawcę oraz naruszenia obowiązku uzasadnienia (pkt 42,49 i pkt 57 zaskarżonego wyroku). Komisja twierdzi, że:

- Sąd odstąpił od zasady, zgodnie z którą ocena zgodności z prawem aktu prawnego Unii w świetle praw podstawowych nie może opierać się na twierdzeniach wywiedzionych z konsekwencji tego aktu w konkretnym przypadku;
- niezgodność z prawem przepisu regulaminu pracowniczego nie może opierać się na „nieracjonalnym” charakterze wyboru dokonanego przez prawodawcę;
- Sąd nie uwzględnił wszystkich czynników charakteryzujących dwie porównywane sytuacje, naruszając zasady ustanowione w wyroku HK/Komisja (C-460/18P).

Drugi zarzut dotyczy naruszenia prawa w zakresie wykładni zasady niedyskryminacji, ponieważ według oceny Sądu, sytuacje, o których mowa w art. 18 i 20 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego są porównywalne (pkt 51–63 zaskarżonego wyroku). Komisja uważa, że:

- data zawarcia małżeństwa nie jest jedynym kryterium rozróżniającym art. 18 i 20 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego. Rozróżnienie to opiera się na szeregu czynników, których Sąd nie wziął pod uwagę;
- Sąd powinien był rozważyć cel minimalnego czasu trwania małżeństwa w obu omawianych przepisach, co uwydatniłoby ich różnice;
- dyskryminacja ze względu na wiek nie została wykazana.

Zarzut trzeci dotyczy naruszenia prawa w zakresie wykładni art. 52 ust. 1 karty praw podstawowych oraz kilku naruszeń obowiązku uzasadnienia (pkt 66–93 zaskarżonego wyroku):

- część pierwsza zarzutu dotyczy naruszenia prawa w zakresie wykładni art. 52 ust. 1 karty praw podstawowych, polegającego na odmowie rozróżnienia skutków śmierci urzędnika dla pozostającego przy życiu współmałżonka w zależności od tego, czy małżeństwo zostało zawarte przed służbą czy po niej (pkt 87, 88 zaskarżonego wyroku);
- część druga zarzutu dotyczy naruszenia prawa w zakresie wykładni celu zapobiegania nadużyciom oraz naruszenia obowiązku uzasadnienia (pkt 66–84 zaskarżonego wyroku);
- część trzecia zarzutu dotyczy naruszenia prawa w zakresie wykładni celu polegającego na zapewnieniu równowagi finansowej systemu emerytalno-rentowego Unii (pkt 85–93 zaskarżonego wyroku).

**Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 16 grudnia 2020 r. w sprawie T-442/17
RENV, RN / Komisja, wniesione w dniu 25 lutego 2021 r. przez Komisję Europejską**

(Sprawa C-118/21 P)

(2021/C 182/52)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Schima, B. Mongin, G. Gattinara, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: RN, Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku z dnia 16 grudnia 2020 r., RN/Komisja w sprawie T-442/17 RENV;
- oddalenie skargi wniesionej w pierwszej instancji;
- obciążenie drugiej strony postępowania odwoławczego kosztami postępowania w pierwszej instancji;
- obciążenie drugiej strony postępowania odwoławczego kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Pierwszy zarzut dotyczy naruszenia prawa przez Sąd poprzez rozszerzenie zakresu swojej właściwości poza przedmiot sporu w przedmiocie przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, określony przez sąd odwoławczy (pkt 41–46 zaskarżonego wyroku). Komisja twierdzi, że:

- zakres przekazania sprawy do ponownego rozpoznania nie jest pozostawiony ocenie sądu rozpoznającego sprawę po jej przekazaniu do ponownego zbadania;
- sąd odwoławczy stwierdził, że art. 18 i 20 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego odnoszą się do różnych sytuacji. Ponieważ sytuacje te zostały potraktowane w odmienny sposób, orzekł on w sposób dorozumiany, lecz nieunikniony, że nie doszło do naruszenia zasady równego traktowania;
- wyrok Sądu wydany w przedmiocie przekazania do ponownego rozpoznania jest sprzeczny z wyrokiem wydanym w postępowaniu odwoławczym w kwestii, która została ostatecznie rozstrzygnięta w przedmiocie istnienia dyskryminacji.

Zarzut drugi dotyczy naruszenia prawa w zakresie kryteriów oceny zgodności z prawem wyborów dokonanych przez prawodawcę oraz naruszenia obowiązku uzasadnienia (pkt 68–71 i pkt 79 zaskarżonego wyroku). Komisja twierdzi, że:

- Sąd odstąpił od zasady, zgodnie z którą ocena zgodności z prawem aktu prawnego Unii w świetle praw podstawowych nie może opierać się na twierdzeniach wywiedzionych z konsekwencji tego aktu w konkretnym przypadku;
- niezgodność z prawem przepisu regulaminu pracowniczego nie może opierać się na „nieracjonalnym” charakterze wyboru dokonanego przez prawodawcę;
- Sąd nie uwzględnił wszystkich czynników charakteryzujących dwie porównywane sytuacje, naruszając zasady ustanowione w wyroku HK/Komisja (C-460/18P).

Zarzut trzeci dotyczy naruszenia prawa w zakresie wykładni zasady niedyskryminacji, ponieważ według oceny Sądu, sytuacje, o których mowa w art. 18 i 20 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego są porównywalne (pkt 72–85 zaskarżonego wyroku). Komisja uważa, że:

- data zawarcia małżeństwa nie jest jedynym kryterium różniącym art. 18 i 20 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego. Rozróżnienie to opiera się na szeregu czynników, których Sąd nie wziął pod uwagę;
- Sąd powinien był rozważyć cel minimalnego czasu trwania małżeństwa w obu omawianych przepisach, co uwydatniłoby ich różnice;
- dyskryminacja ze względu na wiek nie została wykazana.

Zarzut czwarty dotyczy naruszenia prawa w zakresie wykładni art. 52 ust. 1 karty praw podstawowych oraz kilku naruszeń obowiązku uzasadnienia (pkt 87, 88, 90–113 zaskarżonego wyroku):

- część pierwsza zarzutu dotyczy naruszenia prawa w zakresie wykładni art. 52 ust. 1 karty praw podstawowych, polegającego na odmowie rozróżnienia skutków śmierci urzędnika dla pozostającego przy życiu współmałżonka w zależności od tego, czy małżeństwo zostało zawarte przed służbą czy po niej (pkt 87, 88 zaskarżonego wyroku);
- część druga zarzutu dotyczy naruszenia prawa w zakresie wykładni celu zapobiegania nadużyciom oraz naruszenia obowiązku uzasadnienia (pkt 90–105 zaskarżonego wyroku);
- część trzecia zarzutu dotyczy naruszenia prawa w zakresie wykładni celu polegającego na zapewnieniu równowagi finansowej systemu emerytalno-rentowego Unii (pkt 106–113 zaskarżonego wyroku).